



Innst. O. nr. 52

(2006-2007)

**Innstilling til Odelstinget
fra finanskomiteen**

Ot.prp. nr. 20 (2006-2007)

**Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i
skatteloven mv.**

Innhold

	Side		Side
1. Innledning	5	3.2 Komiteens merknader	13
1.1 Sammendrag	5	4. Endret beregningsmåte for skattefritt hyretillegg for sjøfolk	13
1.2 Komiteens merknader	5	4.1 Sammendrag	13
2. Endringer i reglene om fradrag i norsk skatt for skatt betalt i utlandet (kreditmetoden)	5	4.2 Komiteens merknader	14
2.1 Sammendrag	5	5. Justering av innberetningsreglene for barnepasskostnader	14
2.1.1 Innledning og sammendrag	5	5.1 Sammendrag	14
2.1.2 Maksimalt kreditfradrag - skatteloven § 16-21	6	5.2 Komiteens merknader	14
2.1.3 Fram- og tilbakeføring av fradrag for utenlandsk skatt	8	6. Beskatning av bonus fra samvirkeforetak utdelt i 2006	14
2.1.4 Deltakerlignede selskap og NOKUS-selskap	9	6.1 Sammendrag	14
2.1.5 Kreditfradrag i særskatt etter petroleums-skatteloven. Bestemmelser om kilde	10	6.2 Komiteens merknader	15
2.1.6 Forholdet til skatteavtaler	11	7. Oppretting av lovtekst	15
2.1.7 Omtale av enkelte andre forhold	11	7.1 Sammendrag	15
2.1.8 Tilordning av inntekts- og fradragsposter ved beregningen av det maksimale kreditfradraget	11	7.1.1 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b	15
2.1.9 Tilordning av inntekter og kostnader ved alternativ fordelingsmetode	11	7.1.2 Skatteloven § 10-42 niende ledd annet punktum	16
2.1.10 Økonomiske og administrative konsekvenser	12	7.1.3 Ikrafttredelse for unntak for formuesbeskatning av livrenter som er finansiert med erstatning for personskade	16
2.1.11 Ikrafttredelse	12	7.1.4 Skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav a	16
2.1 Komiteens merknader	12	7.1.5 Folketrygdloven § 23-3 fjerde ledd annet punktum	16
3. Rederibeskatningen - tilpasninger til fritaksmetoden for aksjer, andeler i deltakerlignede selskaper mv.	12	7.2 Komiteens merknader	17
3.1 Sammendrag	12	8. Komiteens tilråding	17



Innst. O. nr. 52

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget fra finanskomiteen

Ot.prp. nr. 20 (2006-2007)

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i skatteloven mv.

Til Odelstinget

1. INNLEDNING

1.1 Sammendrag

Regjeringen legger i proposisjonen frem:

- forslag til endringer i reglene om fradrag i norsk skatt for skatt betalt i utlandet (kreditmetoden)
- forslag til endringer i rederiskattereglene - tilpassning til fritaksmetoden
- forslag til endret beregningsmåte for skattefritt hyretillegg for sjøfolk
- justering av innberetningsreglene for barnepasskostnader
- omtale av beskatningen av bonus fra samvirkeforetak utdelt i 2006
- forslag til oppretting av lovtekst.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Marianne Aasen Agdestein, Alf E. Jakobsen, Rolf Terje Klungland, Torgeir Micaelsen, lederen Reidar Sandal og Eirin Kristin Sund, fra Fremskrittspartiet, Gjermund Hagesæter, Ulf Leirstein, Jørund Rytman og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Svein Flåtten, Peter Skovholt Gitmark og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Magnar Lund Bergo og Heikki Holmås, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og fra Vens-

tre, Lars Spønheim, viser til at forslagene er nærmere omtalt nedenfor i denne innstillingen og i Ot.prp. nr. 20 (2006-2007) Om lov om endringer i skatteloven mv.

Komiteen viser til at det generelt kun er konkrete forslag som krever lovhjemmel og Regjeringens vurderinger vedrørende dette, som er gjengitt nedenfor i sammendragene under det enkelte punkt. Bakgrunnen for forslagene, gjeldende norsk rett, høringsuttalelser mv. knyttet til det enkelte forslag, er redegjort nærmere for i nevnte Odelstingsproposisjon. Også nærmere vurderinger vedrørende lovforslagene er i noen grad kun delvis gjengitt, eventuelt bare vist til.

Komiteen viser for øvrig til sine merknader nedenfor under de enkelte punkter.

2. ENDRINGER I REGLENE OM FRADRA G I NORSK SKATT FOR SKATT BETALT I UTLANDET (KREDITMETODEN)

2.1 Sammendrag

2.1.1 Innledning og sammendrag

Departementet legger fram forslag til endringer i reglene om fradrag i norsk skatt for skatt betalt i utlandet (kreditmetoden). Kreditmetoden er nedfelt i skatteloven §§ 16-20 flg.

Kreditmetoden er den framgangsmåten Norge benytter som hovedmetode for å hindre internasjonal dobbeltbeskatning. Med internasjonal dobbeltbeskatning menes at ett og samme skattesubjekt ilegges skatt i flere land på samme inntekt eller formue. Metoden forhindrer dermed såkalt juridisk dobbeltbeskatning.

Bruken av kreditmetoden henger nært sammen med at Norge skattlegger personer bosatt her og selskaper hjemmehørende her for deres globale inntekt

uansett hvor i verden den er opptjent (globalinntektsprinsippet). Det samme prinsippet gjelder ved skattlegging av formue. Kreditmetoden innebærer at personer som er bosatt i Norge og selskaper som er hjemmehørende her, kan kreve fradrag (kredit) i norsk skatt for skatt som er ilagt og betalt i utlandet av inntekt eller formue som har kilde i utlandet.

Forslagene medfører endringer i flere enkeltregler, men grunntrekkene i metoden ligger fast. Endringsforslagene er basert på en evaluering av regelverket i lys av erfaringer som er gjort siden kreditmetoden ble lovfestet med virkning fra 1997.

Som ledd i dette arbeidet har departementet også vurdert tilhørende forskriftsbestemmelser. Disse er nedfelt i Finansdepartementets forskrift til skatteloven 19. november 1999 nr. 1158 (skattelovforskriften). Da lov- og forskriftsbestemmelsene er nært integrert og begge var omfattet av det forslaget som ble sendt på høring, finner departementet det hensiktsmessig i proposisjonen her å redegjøre for de forskriftsendringene som departementet tar sikte på å fastsette etter at lovforslagene er behandlet. Punktene 1.10 og 1.11 i proposisjonen inneholder en redegjørelse for planlagte forskriftsendringer. Utkast til endringer i skattelovforskriften er inntatt som vedlegg 1 til proposisjonen.

Hovedpunktene i departementets lovforslag kan sammenfattes slik:

- Det innføres tre kategorier utenlandsinntekt i skatteloven § 16-21 første ledd. Det skal beregnes et maksimalt kreditfradrag for hver inntektskategori. En kategori skal omfatte inntekt fra selskap som omfattes av skatteloven §§ 10-60 til 10-68 (NOKUS-selskap) og inntekt som skattyteren oppebærer ved virksomhet i lavskattland, jf. skatteloven § 10-63. En neste kategori skal omfatte inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet. Den siste kategorien skal omfatte all annen utenlandsinntekt.
- Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved årets skatteoppgjør skal kunne framføres til fradrag (kredit) i skatt i de fem påfølgende årene innenfor hver av inntektskategoriene i skatteloven § 16-21 første ledd. Samlet fradrag for det enkelte år må ligge innenfor det maksimale kreditfradraget for dette året.
- Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved årets skatteoppgjør skal kunne tilbakeføres til fradrag (kredit) i skatt i foregående år innenfor hver av inntektskategoriene i skatteloven § 16-21 første ledd. Tilbakeføringsretten er betinget av at skattyteren kan sannsynliggjøre at vedkommende i løpet av de fem påfølgende årene ikke vil bli skattepliktig i Norge for inntekt med kilde i utlandet.

- Aksjonær i selskap som omfattes av skatteloven §§ 10-60 til 10-68 (NOKUS-selskap) skal også ha krav på fradrag (kredit) for skatt som selskapet har betalt til andre land enn der selskapet er hjemmehørende. Det gis likevel ikke fradrag for et større beløp enn det Norge ville vært forpliktet til å gi fradrag (kredit) for ved direkte anvendelse av skatteavtale mellom Norge og vedkommende tredjeland. Det foreslås tilsvarende regler for deltaker i selskap som er omfattet av skatteloven §§ 10-40 til 10-47, og som er gjenstand for selskapsligning i sin hjemstat.
- Aksjonær i selskap som omfattes av skatteloven §§ 10-60 til 10-68 skal ha krav på fradrag (kredit) i skatt for utenlandsk kildeskatt på utbytte utdelt fra selskapet, uavhengig av om utbyttet er skattepliktig for mottakeren. Det samme skal gjelde ved utdeling av utbytte til deltaker i selskap som er omfattet av skatteloven §§ 10-40 til 10-47, og som er gjenstand for selskapsligning i sin hjemstat.

2.1.2 Maksimalt kreditfradrag - skatteloven § 16-21

Departementet er av den oppfatning at det bør gjøres tiltak for å begrense muligheten for å få fradrag (kredit) i norsk skatt for utenlandsk inntektsskatt som overstiger norsk skatt på samme inntekt. Etter departementets vurdering er det da et egnet og relativt enkelt tiltak å skille ut visse kategorier utenlandsinntekt som i utlandet er undergitt et særlig høyt eller et særlig lavt skattenivå, og beregne separate maksimale kreditfradrag for hver kategori. Å skille ut en bestemt og typisk høyt beskattet inntektsart i en egen kategori vil medføre at det ikke gis fradrag (kredit) for beløp som overstiger norsk skatt på samme inntektsart. Tiltaket er direkte og målrettet. Å skille ut generelt lavbeskattet utenlandsinntekt i en kategori virker på en annen måte. Det bidrar til at den resterende utenlandsinntekten får et høyere gjennomsnittlig skattenivå, hvor fradrag (kredit) vil bli avskåret for den delen som overstiger norsk skatt på de samme inntekter.

Departementet går inn for at det etableres tre kategorier utenlandsinntekt hvor separate maksimale kreditfradrag skal beregnes innenfor hver kategori. I forhold til den økte kompleksitet i regelverket som forslaget medfører, legger departementet til grunn at bare noen ytterst få selskaper vil ha inntekt i alle tre kategoriene. Departementet antar også at relativt få skattytere vil ha utenlandsinntekt fra mer enn én inntektskategori. I denne forbindelse vises det til at departementet på bakgrunn av innspill fra høringsrunden og hensynet til å redusere det administrative merarbeidet av forslaget, har gjort enkelte justeringer i

nedslagsfeltet for den inntektskategorien som skal fange opp lavt beskattet utenlandsinntekt.

Som i høringsnotatet foreslås det at inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet skal utgjøre en separat kategori utenlandsinntekt. Det vises til forslag til skatteloven § 16-21 første ledd ny b. Inntekter knyttet til undersøkelse etter petroleum og rørledningstransport omfattes ikke av denne kategorien. Etter departementets vurdering er det ingen grunn til at slike inntekter skal medtas her, da andre land normalt ikke beskatter slik virksomhet høyere enn annen virksomhet. I tilknytning til en merknad fra Oljeindustriens Landsforening vil departementet presisere at et oljeselskaps egen letevirksomhet er omfattet av begrepet petroleumsutvinning, og at deres letekostnader dermed tilordnes til inntektskategori b. Oljeindustriens Landsforening viser til at rørledningsvirksomhet i enkelte tilfeller inngår som en integrert del av virksomheten i en utvinningstillatelse, og at det kan være vanskelig å skille inntektene fra hverandre. Departementets oppfatning er at inntekter og kostnader ved utvinningsvirksomheten og rørledningsvirksomheten i slike tilfeller skal tilordnes ulike inntektskategorier. Når begge disse virksomhetene i utlandet er underlagt samme skatteregime og den utenlandske skatten klart overstiger norsk skatt på samme inntekter, legger departementet likevel til grunn at skattyter skal kunne velge å tilordne den samlede inntekten til inntektskategori b.

Departementet foreslår at den andre inntektskategorien skal omfatte inntekt som er skattlagt i Norge etter reglene i skatteloven §§ 10-60 til 10-68, samt inntekt av skattyters virksomhet i lavskattland, jf. skatteloven § 10-63. Det vises til forslag til skatteloven § 16-21 første ledd ny a. Det er to forhold som omfattes. For det første omfattes skattyters forholds- messige del av nettoinntekten i norskkontrollerte selskaper eller innretninger som er hjemmehørende i et lavskattland (NOKUS-selskaper). Slik inntekt skal lignedes på den enkelte deltakers hånd etter reglene i skatteloven §§ 10-60 til 10-68. Den enkelte deltakers inntekt fra NOKUS-selskap fastsettes sentralt ved Sentralskattekontoret for storbedrifter, men selve ligningen av deltakerne foretas ved de lokale ligningskontorer. Departementet antar at det ikke vil representere merarbeid av betydning verken for skattyter eller skatteetaten at deltakers nettoinntekt fra NOKUS-selskap henføres til en egen inntektskategori for beregning av maksimalt kreditfradrag.

Videre foreslås at samme inntektskategori også skal omfatte inntekt fra skattyters egen virksomhet i et lavskattland. Dette vil typisk være inntekt fra filial som skattyter har i et lavskattland, men også annen virksomhetsinntekt opptjent i slike land omfattes. I den grad kapitalinntekter etter alminnelige tilordningsprinsipper må henføres til skattyters virksomhet

i et lavskattland, skal disse medregnes. Slike inntekter vil normalt være lett identifiserbare, da de normalt oppgis til beskatning i det annet land.

For begrepet lavskattland skal definisjonen i skatteloven § 10-63 legges til grunn. Denne definisjonen ble etablert for å angi virkeområdet for NOKUS-reglene, og er senere også gitt betydning i forhold til selskapsaksjonærs skatteplikt for aksjeinntekter, jf. skatteloven § 2-38 tredje ledd a. Som lavskattland etter skatteloven § 10-63 regnes land hvor den alminnelige inntektsskatt på selskapets eller innretningens samlede overskudd utgjør mindre enn to tredjedeler av den skatten selskapet eller innretningen ville ha blitt ilignet dersom det/den hadde vært hjemmehørende i Norge. Sammenligningen skal baseres på de effektive alminnelige skattesatsene over noe tid, jf. Ot.prp. nr. 16 (1991-1992) side 79. I land der det gjelder særregler for bestemte typer selskaper, virksomheter eller inntekter, skal de utenlandske reglene sammenlignes med de norske skattereglene som gjelder for slike selskaper eller virksomheter. I Skattedirektoratets forskrift til skatteloven (forskrift 22. november 1999 nr. 1160) § 10-63 er det fastsatt en liste over enkelte land som henholdsvis skal og ikke skal anses som lavskattland. Med de unntak som følger av forskriften, er listen bindende med hensyn til de land som er nevnt, dvs. at det i forhold til disse landene ikke skal foretas noen ytterligere vurdering etter skatteloven § 10-63. Departementet anser det naturlig at det nedfelles i forskriften at dette også skal gjelde i forhold til skatteloven § 16-21 første ledd a.

I svært mange land skattlegges filialer på samme måte som selskaper. Departementet legger dermed til grunn at erfaringene fra NOKUS-ligningen i praksis vil være til stor hjelp ved vurderingen av om filialinntekt skal tilordnes inntektskategorien i skatteloven § 16-21 første ledd a.

Når det gjelder kapitalinntekter, kan det være vanskelig å avgjøre om disse er vesentlig lavere beskattet i utlandet enn i Norge. Slike inntekter vil beskattes i utlandet gjennom kildeskatter på brutto utbetalt beløp. Skattleggingen i Norge skjer derimot på et nettogrunnlag, etter fradrag for kostnader. Det er derfor vanskelig å sammenligne skattenivåene. Generelt er det slik at jo lavere nettomarginen er, desto hardere rammer en skatt på bruttoinntekten. Her vil det være store variasjoner fra bransje til bransje, og når nettomarginen er lav, vil en kildeskatt på bare noen få prosent på bruttoinntekten kunne tilsvare 28 prosent på nettoinntekten. Departementet vil derfor foreløpig foreslå at kapitalinntekter ikke medtas i inntektskategorien i skatteloven § 16-21 første ledd a. Det legges imidlertid til grunn at behovet og nedslagsfeltet for denne særlige inntektskategorien vurderes på nytt i løpet av noen tid, i lys av de erfaringer som gjøres.

Den tredje kategorien utenlandsinntekt skal omfatte alle utenlandsinntekter som ikke faller inn under de to særlige inntektskategoriene. Det vises til forslag til skatteloven § 16-21 første ledd ny c.

At det skal beregnes et maksimalt kreditfradrag for hver inntektskategori innebærer at skattyters inntekter og kostnader må henføres til hver av kategoriene utenlandsinntekt og til norsk inntekt. Regler om slik tilordning er gitt i skattelovforskriften § 16-28-4. Deretter må den beregnede norske skatten på globalinntekten fordeles forholdsmessig på de respektive kategoriene utenlandsinntekt og norsk inntekt. Den beregnede norske skatten som forholdsmessig faller på hver kategori utenlandsinntekt, utgjør det maksimale kreditfradraget innenfor hver inntektskategori. Skattyters fradrag (kredit) i norsk skatt er også begrenset av den skatten som er lagt og betalt i utlandet innenfor hver av inntektskategoriene.

2.1.3 Fram- og tilbakeføring av fradrag for utenlandsk skatt

Etter departementets syn bør gjeldende bestemmelse om framføring av kreditfradrag i skatteloven § 16-22 endres. Den bør erstattes med en bestemmelse som innen visse rammer tillater at utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved skatteoppgjøret i det år retten til fradrag oppstår, skal kunne fram- eller tilbakeføres til fradrag i senere eller tidligere år.

Dette vil medføre at kreditreglene i større grad enn i dag vil avverge dobbeltbeskatning som oppstår som følge av forskjellige tidfestingsregler i ulike land. Etter departementets syn er dette både ønskelig og nødvendig, og et punkt der dagens regler framstår som unødig rigide. Det legges imidlertid ikke opp til at fram- eller tilbakeføringsadgangen skal begrenses til utenlandsk "merbeskatning" som oppstår på grunn av tidfestingsforskjeller alene. Om fram- eller tilbakeføringsadgangen skulle avgrenses slik, ville reglene blitt ligningsadministrativt svært krevende, jf. Ot.prp. nr. 46 (1995-1996) side 23. Departementets forslag innebærer derfor at fram- og tilbakeføringsadgangen i prinsippet omfatter all utenlandsk inntekts- eller formuesskatt som ikke kommer til fradrag i det år retten til fradrag oppstår.

Fradraget i fram- eller tilbakeføringsåret skal være begrenset til det maksimale kreditfradraget for dette året. Dette sikrer at det ikke gis fradrag for utenlandsk skatt som følge av at skattenivået i utlandet generelt er høyere enn i Norge, men er ikke til hinder for at dobbeltbeskatning som skyldes tidfestingsforskjeller, blir avverget. Fram- og tilbakeføringsadgangen kan også avhjelpe dobbeltbeskatning som oppstår fordi et underskudd i skattyters norske virksomhet resulterer i at globalinntekten blir negativ, slik at

det ikke blir utlignet norsk skatt som den utenlandske skatten kan gå til fradrag i.

Ubenyttet kredit må fram- og tilbakeføres innenfor hver av de tre inntektskategoriene som foreslås innført i skatteloven § 16-21 første ledd a-c.

På grunnlag av høringsinstansenes merknader går departementet inn for at bestemmelsen gis en annen utforming enn foreslått i høringsnotatet. I svar med vurderingene til Skattedirektoratet og Norsk Øko-Forum finner departementet at en framføringsadgang bør være det primære virkemidlet, mens tilbakeføringsadgangen bør være begrenset og subsidiær. En slik tilpasning vil gjøre reglene betydelig enklere både for skattyterne og skattemyndigheten. En innskrenket tilbakeføringsadgang kan eventuelt kompenseres med en noe utvidet framføringsadgang. En slik omlegging vil i normaltillfellene også være gunstigere for skattyterne. Det vises i den forbindelse også til at en rekke høringsinstanser anmoder om en lengre framføringsperiode.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan framføres til fradrag i skatt i de inntil fem påfølgende år. Dette vil hindre de vesentligste problemene ved tidfestingsforskjeller. Flere høringsinstanser argumenterer for at framføringsperioden bør være enda lengre, eller ubegrenset. Etter departementets syn er det ikke tilrådelig så lenge vi har så vidt brede inntektsbånd for fastsettelse av maksimalt kreditfradrag. Med høye skattenivåer i utlandet vil ubenyttet kredit over en årrekke kunne utgjøre betydelige beløp, som ikke bør kunne gå til fradrag under et framtidig utenlandsk skatteregime med lavere satser.

Det foreslås at skatt betalt i utlandet i et tidligere år skal fradras i sin helhet før det gis fradrag for skatt betalt i utlandet i et senere år. Det vises til forslag til skatteloven § 16-22 nytt første ledd.

Det foreslås at tilbakeføringsretten gjøres helt subsidiær i forhold til framføringsretten. Tilbakeføring bør bare tillates når ubenyttet kreditfradrag ikke kan framføres (fordi skattesubjektet eller skatteplikten opphører) eller når skattyter ikke ventes å oppebære utenlandsinntekt i den femårige framføringsperioden. Typetilfeller vil være likvidasjon/oppløsning av selskap eller innretning, død, opphør av subjektiv skatteplikt til Norge og totalt opphør av utenlandsvirksomheten. Departementet finner det likevel ikke hensiktsmessig å knytte tilbakeføringsretten til et sett av slike "opphørskriterier". En viser til at tilbakeføring av kreditfradrag også bør være tillatt der hvor skattyter har enkeltstående utenlandsinntekter som tas senere til beskatning i utlandet enn i Norge.

Departementet foreslår derfor at retten til å tilbakeføre ubenyttet kreditfradrag skal være betinget av at skattyter kan sannsynliggjøre at vedkommende

i løpet av de fem påfølgende årene ikke vil bli skattepliktig i Norge for inntekter som har kilde i utlandet. At utenlandsinntekten blir vesentlig redusert i forhold til tidligere år, er uten betydning. Avgjørende skal for øvrig være om skattyteren forventes å oppebære utenlandsinntekt i femårsperioden og ikke om det ubenyttede kreditfradraget forventes å komme til fradrag i norsk skatt i løpet av perioden.

Departementet foreslår at tilbakeføringsretten begrenses til ett år. Det vises til forslag til skatteloven § 16-22 nytt annet ledd.

Forslagene medfører ikke endringer i skattyters rett til å kreve inntektsfradrag for utenlandsk skatt etter skatteloven § 6-15 i stedet for å kreve fradrag (kredit) for denne i norsk skatt.

2.1.4 Deltakerlignede selskaper og NOKUS-selskaper

Inntekt i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 til 10-47 og §§ 10-60 til 10-68 er gjenstand for deltakerligning i Norge. Norske deltakeres nettoinntekt fra selskapsdeltakelsen fastsettes til en forholdsmessig del av selskapets samlede inntekt, uansett hvor i verden den er opptjent. Når et slikt (utenlandsk) selskap oppebærer inntekter fra andre utland enn det er hjemmehørende i (tredjeland), vil det kunne påløpe skatt til slike tredjeland. Det landet selskapet er hjemmehørende i, vil da normalt lempe for skatten som påløper i tredjeland. Det skjer gjerne på en av to måter. Enten ved at selskapets hjemland gir fradrag (kredit) i egen skatt for skatt selskapet har betalt i tredjelandet, eller ved at det unnlater å beskatte inntekten fra tredjelandet. I begge tilfeller reduseres skatten i selskapets hjemstat, samtidig som tredjelandet skattlegger inntekten som har kilde der.

Selskapets hjemstat og tredjelandet fordeler med dette beskatningsretten til selskapets inntekter mellom seg. Når norske deltakere skattlegges for selskapets samlede inntekt, også inntekt som er opptjent i tredjeland, vil det medføre økonomisk dobbeltbeskatning når de norske deltakerne ikke har rett til fradrag (kredit) i norsk skatt for skatt betalt til tredjelandet.

Etter departementets vurdering bør slik dobbeltbeskatning avverges i den utstrekning ikke andre hensyn tilsier noe annet. I lys av høringsinstansenes merknader finner ikke departementet at ligningsadministrative og kontrollmessige grunner gjør det nødvendig med noen begrensning i retten til å få fradrag (kredit) for tredjelandsskatter. På denne bakgrunn foreslår departementet at skatteloven § 16-20 annet ledd endres slik at det gis rett til fradrag (kredit) for skatt som selskaper nevnt i skatteloven §§ 10-40 til 10-47 og §§ 10-60 til 10-68 har betalt til andre land enn det landet selskapet er hjemmehørende i. Dette vil også gjelde skatt som selskapet har betalt til

Norge i den grad inntekten som er opptjent i Norge også medregnes ved ligningen av de norske deltakerne i selskapet.

Selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 til 10-47 (ANS, KS mv.) kan være gjenstand for deltakerligning i tredjestaten. I slike tilfeller vil norske deltakere i (det utenlandske) selskapet ha krav på fradrag (kredit) for skatt i tredjelandet etter hovedregelen i skatteloven § 16-20 første ledd. Dersom det eksisterer en skatteavtale mellom Norge og tredjelandet, vil en fra norsk side anse denne for å komme til anvendelse i dette tilfellet.

Det følger da av skatteloven § 16-26 at Norge ikke er forpliktet til å gi fradrag (kredit) for et større beløp enn det Norge etter skatteavtalen med tredjelandet er forpliktet til å gi fradrag for. Om for eksempel skatteavtalen mellom Norge og tredjelandet begrenser tredjelandets rett til å illegge 5 prosent kilde-skatt på royalt til en person bosatt i Norge, er Norge bare forpliktet til å gi fradrag (kredit) for dette beløpet.

Etter departementets syn er det rimelig å oppstille en tilsvarende begrensning i forhold til alle selskaper som omfattes av skatteloven § 16-20 annet ledd, for så vidt gjelder plikten til å kreditere skatter som selskapet betaler i tredjeland. Departementet foreslår derfor at for skatt som selskapet har betalt til tredjeland, skal ikke den norske deltakeren ha rett til fradrag (kredit) for et større beløp enn det Norge ville vært forpliktet til å gi fradrag for ved direkte anvendelse av skatteavtalen mellom Norge og vedkommende tredjeland.

Denne begrensningen vil sikre at Norge ikke i større grad må kreditere utenlandske kildeskatter når norske skattytere velger å investere internasjonalt gjennom et NOKUS-selskap, framfor å investere direkte fra Norge.

Det vises til forslag til endring i skatteloven § 16-20 annet ledd.

Departementet foreslår videre at også upersonlige deltakere/aksjonærer i selskaper som nevnt i skatteloven § 16-20 annet ledd skal gis rett til fradrag (kredit) i norsk skatt for kildeskatt på utbytte fra selskapet som er ilagt i det landet selskapet er hjemmehørende. Kildeskatten blir dermed krediterbar i norsk skatt uavhengig av om utbyttet er skattepliktig på deltakerens/aksjonærens hånd eller ikke. I samsvar med de merknadene som en har mottatt i høringen, anser departementet det rimelig at det gis fradrag (kredit) både for den utenlandske skatten som er løpende ilagt og den skatten som illegges på utbyttet, når den underliggende selskapsinntekten er tatt til beskatning i Norge.

Dersom Norge har skatteavtale med det landet selskapet er hjemmehørende i, gis det ikke fradrag (kredit) for et større beløp enn det Norge er forpliktet

til å gi fradrag for i henhold til skatteavtalen, jf. skatteloven § 16-26.

Ved beregning av maksimalt kreditfradrag legger departementet til grunn at kildeskatt ilagt på utbytte utdelt fra et NOKUS-selskap skal henføres til inntektskategorien nevnt i skatteloven § 16-21 første ledd a.

Det vises til forslag til skatteloven § 16-20 nytt tredje ledd.

2.1.5 Kreditfradrag i særskatt etter petroleumsskatteloven. Bestemmelser om kilde

Lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsförekomster mv. av 13. juni 1975 nr. 35 (petroleumsskatteloven) gjelder skattlegging av undersøkelse etter og utvinning av undersjøiske petroleumsförekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum. Skatteplikt etter petroleumsskatteloven forutsetter at slik aktivitet utøves i områder som nevnt i lovens § 1 første ledd. Av § 8 første ledd i petroleumsskatteloven følger at reglene i skatteloven §§ 16-20 flg. i utgangspunktet får anvendelse også når skatteplikten hjemles i petroleumsskatteloven.

Etter skatteloven er det en betingelse for å få fradrag for utenlandsk skatt i norsk skatt at inntekten har kilde i utlandet. Det følger av § 16-20 første ledd. Etter departementets syn er det ønskelig å gi presiserende bestemmelser i skatteloven §§ 16-20 flg. om hvor en inntekt skal anses å ha sin kilde når virksomhet er skattepliktig etter petroleumsskatteloven, og utøves i de ulike geografiske områder som § 1 første ledd i denne loven omfatter.

Petroleumsskatteloven § 1 første ledd d omfatter virksomhet i riket. Lovens § 1 første ledd a omfatter virksomhet i indre norsk farvann, på norsk sjøterritorium og på kontinentalsokkelen. Inntekt ved virksomhet i disse områdene har norsk kilde.

Lovens § 1 b omfatter virksomhet som finner sted i tilstøtende havområder, for så vidt angår petroleumsförekomster som strekker seg utover midtlinjen i forhold til en annen stat, i den utstrekning utvinningen er forbeholdt Norge etter avtale med den annen stat. For så vidt gjelder eksisterende midtlinjefelt er Norge i overenskomst med den annen stat sikret eksklusiv beskatningsrett over den andelen av produksjonen som er forbeholdt Norge å utvinne. For det (hypotetiske) tilfellet at beskatningsretten i slike tilfeller ikke skulle være fordelt ved overenskomst med den annen stat, mener Oljeindustriens landsforening at det bør gis fradrag (kredit) i norsk skatt for utenlandsk skatt av slik virksomhet som strekker seg ut over midtlinjen. Departementet er ikke enig i dette. Etter departementets syn har inntekt fra slik virksomhet norsk kilde fordi det dreier seg om utvinning mv. av petroleumsförekomster som er underlagt norsk ei-

endomsrett og ressursforvaltning, jf. lovens § 1 b. Norge bør da ikke være forpliktet til å gi fradrag (kredit) i norsk skatt for skatt som eventuelt måtte bli ilagt slik virksomhet i utlandet.

Av § 1 c følger at petroleumsskatteloven også får anvendelse utenfor riket eller havområder som nevnt i § 1 a for så vidt angår ilandføring av petroleum og virksomhet eller arbeid i tilknytning til dette, i den utstrekning norsk beskatningsrett følger av alminnelig folkerett eller særskilt avtale med fremmed stat. Inntekt fra slik virksomhet vil ha kilde i utlandet. Det gjelder både virksomhet innenfor fremmed stats territorium (rørledningsvirksomhet og virksomhet knyttet til mottaksanlegg for ilandføring) og rørledningsvirksomhet over fritt hav og fram til fremmed stats territorialgrense. I dag har Norge i de fleste tilfeller eksklusiv rett til å skatlegge slik virksomhet. I den utstrekning det ikke er tilfellet, bør det gis fradrag (kredit) i norsk skatt for utenlandsk skatt som er ilagt slik virksomhet. Det foreslås å presisere i lovteksten at inntekt vunnet ved og formue som knytter seg til virksomhet som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd c i område som der nevnt, skal anses som inntekt med kilde i eller formue i fremmed stat.

Det foreslås at bestemmelsen plasseres i annet ledd i en ny § 16-23 i skatteloven. Nåværende § 16-20 første ledd siste punktum foreslås tatt inn som første ledd i denne bestemmelsen. Ny § 16-23 vil da inneholde enkelte fragmentariske kildebestemmelser. Nåværende §§ 16-23 til 16-28 blir ny §§ 16-24 til 16-29.

I samsvar med det ovenstående kan skattytere som driver særskattepliktig virksomhet, jf. petroleumsskatteloven § 5, kreve fradrag (kredit) i skatt ilagt etter petroleumsskatteloven (særskatt og skatt på alminnelig inntekt) for utenlandsk skatt som er ilagt den særskattepliktige virksomheten i områder som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd c, dvs. skatt på inntekt ved ilandføring av petroleum gjennom rørledning til fremmed stat. Det kan imidlertid ikke kreves fradrag (kredit) i skatt ilagt etter petroleumsskatteloven på særskattepliktig virksomhet (verken i særskatt eller i skatt på alminnelig inntekt) for utenlandsk skatt av inntekt fra petroleumsutvinning utenfor de områdene som omfattes av petroleumsskattelovens virkeområde. Det samme gjelder generelt for utenlandsk skatt av inntekt fra annen virksomhet. Departementet legger til grunn at dette følger av gjeldende rett, men ønsker likevel å innta en presiserende bestemmelse i lovteksten. Det vises til forslag til nytt annet punktum i skatteloven § 16-20 første ledd. Departementet legger for øvrig til grunn at det ikke kan kreves fradrag (kredit) for utenlandsk skatt i grunnrenteskatt etter skatteloven § 18-3, ilagt eier av kraftverk, uten at en ser det nødvendig å regel-feste dette.

2.1.6 *Forholdet til skatteavtaler*

Skatteloven § 16-26 har regler for situasjonen hvor rett til fradrag (kredit) i norsk skatt følger av overenskomst med fremmed stat. Av første punktum framgår at bestemmelsene i skatteloven §§ 16-20 flg. får anvendelse så langt de passer, når det ved overenskomst med fremmed stat er bestemt at begge stater kan skattlegge inntekt eller formue som oppbevares av en person bosatt eller et selskap hjemmehørende i Norge. I annet punktum heter det at

"For så vidt gjelder kildeskatt og annen lignende skatt, gis det ikke fradrag for et større beløp enn det Norge i henhold til overenskomsten er forpliktet til å gi fradrag for".

Departementet er av den oppfatning at Norge ikke er forpliktet til å gi fradrag (kredit) i norsk skatt for utenlandsk skatt som er ilagt i strid med skatteavtalen, uansett hvilken utenlandsk skatt det dreier seg om. For å klargjøre dette foreslås det å fjerne referansen til "kildeskatt og annen lignende skatt" i gjeldende § 16-26 i skatteloven. Det vises til forslag til skatteloven ny § 16-27.

2.1.7 *Omtale av enkelte andre forhold*

TRYGDEAVGIFTER

På grunnlag av merknaden fra finanskomiteen i Innst. O. nr. 73 (1995-1996) side 9 gir departementet i høringsnotatet en kort vurdering av trygdeavgiftenes stilling i forhold til kreditreglene.

Dobbel trygdeavgift forebygges gjennom EØS-avtalen og sosialkonvensjoner/trygdeavtaler. I forhold til EØS-landene gjelder Rådsforordning nr. 1408/71/EØF, mens bilaterale avtaler gjelder i forhold til Canada, USA, Sveits og Tyrkia. I forhold til land vi ikke har trygdeavtale med, bør avbøting av doble trygdeavgifter eventuelt vurderes innenfor folketrygdlovens rammer. I forhold til land som finansierer trygdene fullt ut via skattesystemet, gis det fradrag i norsk inntektsskatt (eller formuesskatt), men ikke i trygdeavgift. Det er etter departementets syn ikke behov for å foreta særlige tilpasninger i kreditreglene. Ingen av høringsinstansene har hatt innvendinger til denne konklusjonen.

SÆRSKILT SKATTEORDNING I FREMMED STAT

I særlige tilfeller kan departementet samtykke i at det gis fradrag (kredit) i norsk skatt etter skatteloven § 16-20 for beløp som anses å være skatt som er belastet skattyteren i en fremmed stat. Den utenlandske ordningen må ha klar karakter av å være et substitutt for inntekts- eller formuesskatt. Departementet har behandlet et begrenset antall saker, og alle har dreid seg om produksjonsdelingsavtaler i petroleumssektoren.

Den effektive skatt som det i disse tilfellene er krevd fradrag for, har ofte vært atskillig høyere enn norsk skatt på alminnelig inntekt. Departementet har ikke ønsket at skatt av slike inntekter skal kunne samordnes med skatt betalt av annen inntekt. I saker fra de seneste år har departementet derfor stilt vilkår om at virksomheten skal drives gjennom selskap som driver petroleumsvirksomhet i den angjeldende staten som eneste virksomhet - såkalt single purpose selskap. Samme formål ivaretas nå med forslaget om at inntekt ved utvinning av petroleum skilles ut som egen kategori utenlandsinntekt ved fastsettelsen av maksimalt kreditfradrag. I framtidige søknadssaker skulle det derfor ikke være behov for å kreve at petroleumsvirksomheten i angjeldende land drives gjennom egne selskaper.

2.1.8 *Tilordning av inntekts- og fradragsposter ved beregningen av det maksimale kreditfradraget*

Fradrag (kredit) i norsk skatt kan ikke overstige den delen av norsk skatt på samlet skattepliktig inntekt som forholdsmessig faller på utenlandsinntekten (maksimalt kreditfradrag). Det følger av skatteloven § 16-21 første ledd. For å beregne maksimalt kreditfradrag er det nødvendig å beregne skattyters netto utenlandsinntekt, og henføre en forholdsmessig del av skatten på netto globalinntekt dit. I denne forbindelse er det nødvendig å tilordne inntekts- og fradragsposter mellom Norge og utlandet. Nærmere regler for denne fordelingen er gitt i skattelovforskriften § 16-28-4.

Forslaget om å innføre tre inntektskategorier ved beregningen av maksimalt kreditfradrag innebærer at det skal beregnes et maksimalt kreditfradrag innenfor hver av inntektskategoriene i skatteloven § 16-21 første ledd a-c. Dette gjør det nødvendig å tilpasse forskriften. I høringsnotatet ble det imidlertid også foreslått enkelte andre endringer i forskriftens regler om tilordning av inntekter og kostnader mellom Norge og utlandet ved beregning av maksimalt kreditfradrag. Det vises til proposisjonen punkt 1.10 der det redegjøres for hvilke endringer departementet tar sikte på å gjøre i skattelovforskriften § 16-28-4.

2.1.9 *Tilordning av inntekter og kostnader ved alternativ fordelingsmetode*

Departementet legger opp til at skattelovforskriften § 16-28-22 tilpasses i samsvar med de endringene som foreslås for tilordning av inntekter og kostnader ved beregning av maksimalt kreditfradrag i skattelovforskriften § 16-28-4. Det vises til punkt 1.10 i proposisjonen. Dette innebærer at gjeldsrenter og andelshavers andel av kostnader i boligselskap skal tilordnes til Norge, og ikke til lønn eller pensjon som oppbevares fra utlandet. Videre foreslås endringer i

reglene for tilordning av personlige lettelser og fradrag, herunder minstefradrag og personfradrag, av hensyn til våre EØS-rettslige forpliktelser. Det vises til proposisjonens punkt 1.11 for en nærmere redegjørelse.

2.1.10 Økonomiske og administrative konsekvenser

Det foreligger lite statistikkgrunnlag på de områdene hvor det foreslås endringer, og det er derfor vanskelig å anslå de økonomiske virkningene av forslaget. Flere av enkeltforslagene representerer en lempning i forhold til gjeldende regler, der formålet er å fjerne rigide elementer i regelverket for å sikre at norske skattytere i mindre grad utsettes for internasjonal dobbeltbeskatning. Ett av forslagene innebærer en innstramming for å bedre reglens treffsikkerhet. Samlet sett antar departementet at forslagene over tid vil gi et begrenset provenyutap.

Forslaget til endringer medfører at kreditreglene samlet sett vil bli noe mer kompliserte enn gjeldende regler. I praksis gjelder det bare for virksomheter. Departementet antar at forslaget vil medføre noe økt ressursbruk for skatteetaten og de berørte skattytere.

2.1.11 Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene i skatteloven §§ 16-20 flg. skal tre i kraft straks og gis virkning fra og med inntektsåret 2007. Det foreslås at skatteloven § 16-22 nytt annet ledd likevel først skal gis virkning fra og med inntektsåret 2008.

2.1 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag vedrørende endringer i reglene om fradrag i norsk skatt betalt i utlandet (kreditmetoden), jf. forslaget til lov om endringer i skatteloven III og IV, samt forslag til lov om endringer i ligningsloven I.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at departementet fastslår at endringene i kreditreglene samlet sett vil bli noe mer kompliserte enn gjeldende regler og derfor vil medføre noe økt ressursbruk for skatteetaten og de berørte skattyterne. Disse medlemmer vil i denne sammenhengen understreke at et enklest mulig skattesystem er viktig for å legge best mulig til rette for vekst og verdiskaping. Disse medlemmer ber derfor om at Regjeringen foretar en ny vurdering om det kan foretas forenklinger, som medfører at den samlede ressursbruk blir lavere enn det som i utgangspunktet er anslått.

3. REDERIBESKATNINGEN - TILPASNINGER TIL FRITAKSMETODEN FOR AKSJER, ANDELER I DELTAKERLIGNEDE SELSKAPER MV.

3.1 Sammendrag

Ved lov 10. desember 2004 nr. 77 ble det vedtatt en fritaksmetode for beskatning av aksjeinntekter mv. i selskapssektoren, med virkning for utbytte som innvinn fra og med inntektsåret 2004 og gevinster og tap som realiseres fra og med 26. mars 2004. I den forbindelse ble det foretatt flere endringer i rederiskatteordningen med sikte på å tilpasse ordningen til fritaksmetoden, jf. Ot.prp. nr. 1 (2004-2005) punkt 6.5.8.1.

Departementet foreslår i proposisjonen en ytterligere tilpasning til fritaksmetoden for aksjer mv. Endringen innebærer at konto for tilbakeholdt skattlagt inntekt ved inntreden i ordningen skal justeres for eventuelle forskjeller mellom regnskapsmessig og skattemessig verdi for aksjer mv. omfattet av fritaksmetoden.

Ved lov 17. juni 2005 nr. 74 ble fritaksmetodens anvendelsesområde utvidet til også å omfatte tilfeller der et aksjeselskap realiserer andel i et deltakerlignet selskap, jf. Ot.prp. nr. 92 (2004-2005) kapittel 1. Lovendringen fikk virkning fra og med inntektsåret 2006. Denne utvidelsen av fritaksmetoden innebærer behov for tilpasninger i rederiskattereglene. I Ot.prp. nr. 1 (2005-2006) under punkt 19.5.1 varslet departementet at en ville vurdere å komme med forslag til endringer i rederiskatteordningen med sikte på å tilpasse ordningen til fritaksmetoden for andeler i deltakerlignede selskaper.

Departementet foreslår i proposisjonen at konto for tilbakeholdt skattlagt inntekt ved inntreden i ordningen skal justeres for forskjeller mellom regnskapsmessig og skattemessig verdi for andeler i deltakerlignede selskaper som er omfattet av fritaksmetoden. Videre foreslås at konto for tilbakeholdt skattlagt inntekt skal reguleres med differansen mellom utgangsverdi og beregnet skattemessig verdi ved realisasjon av andeler i deltakerlignede selskaper som er omfattet av fritaksmetoden. Det foreslås også at reglene om inntektsoppgjøret ved uttreden av rederiskatteordningen endres, slik at andeler i deltakerlignede selskaper som er omfattet av fritaksmetoden, tas med i utgangsverdien med beregnet skattemessig verdi.

Ved utformingen av forslagene til endringer for selskap som eier andeler i et deltakerlignet selskap, har departementet lagt vekt på at rederibeskattede deltakere og ordinært beskattede deltakere i så stor utstrekning som mulig skal likebehandles, slik at rederibeskattede deltakere skal få den samme skattebelastning som om de hadde vært ordinært beskattet, hvis en ser bort fra den skatteutsettelse for løpende driftsinntekter som ligger i rederiskatteordningen.

For aksjer i såkalte poolsamarbeid som er omfattet av fritaksmetoden, foreslås det å presisere at disse skal behandles på samme måte som finansielle eidelere som er omfattet av fritaksmetoden, med hensyn til reglene om konto for skattlagt inntekt og inntektsoppgjøret ved uttreden av rederiskatteordningen.

For aksjer i NOKUS-selskaper (norsk kontrollert utenlandsk selskap i lavskattland) foreslås ingen endringer i proposisjonen. Departementet er imidlertid i startfasen av en bred gjennomgang av NOKUS-reglene, hvor vurderingen av virkningen av EF-domstolens avgjørelse i sak C-196/04 Cadbury Schweppes er gitt prioritet. I forbindelse med denne gjennomgangen vil departementet vurdere behovet for tilpasninger i rederiskatteordningen med hensyn til aksjer i selskaper som NOKUS-beskattes etter gjeldende bestemmelser.

De endringer som foreslås, innebærer at det i enkelte tilfeller må beregnes skattemessige verdier for deltakerlignede selskaper, der slike verdier ikke foreligger. Forslagene vil derfor kunne føre til noe mer arbeid for skattytere og skatteetaten.

Det antas at endringene som foreslås ikke vil ha provenyvirksomheter, utover de provenyvirksomheter som ble anslått i forbindelse med innføringen av fritaksmetoden for aksjer mv. og for andeler i deltakerlignede selskaper, og som forutsetningsvis innbefatter virkningen av fritaksmetoden for selskaper som beskattes innenfor den særlige rederiskatteordningen.

Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

Det vises til proposisjonens punkt 2.3 for en nærmere redegjørelse.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag vedrørende tilpasninger til fritaksmetoden for aksjer og andeler i deltakerlignede selskaper mv. som omfattes av rederiskatteordningen, jf. forslaget til lov om endringer i skatteloven I §§ 8-15 tredje ledd og 8-17 annet ledd annet, sjette og syvende punktum.

4. ENDRET BEREKNINGSMÅTE FOR SKATTEFRITT HYRETILLEGG FOR SJØFOLK

4.1 Sammendrag

Hyretillegg er en kontant ytelse som skal dekke utgifter til kost i arbeidstakerens friperioder. I utgangspunktet er derfor hyretillegg en skattepliktig ytelse. I forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett for 2006 vedtok Stortinget at tariffmessig hyretillegg for egen kost skulle gjøres skattefritt fra 1. juli 2006, oppad begrenset til 1 375 kroner per måned, jf. skat-

teloven § 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 første strekpunkt. Hyretillegg utover dette er skattepliktig som arbeidsinntekt. Beløpsbegrensningen var ment å skulle sikre at fritaket ikke skulle utvides i forhold til det fritaket for tariffmessig hyretillegg som gjaldt til og med inntektsåret 2005, se Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) Om lov om endringer i skatte- og avgiftslovgivinga kapittel 7.

Departementet er gjort kjent med at det har oppstått tvil om det skattefrie beløpet skal forstås som et fast beløp per måned, eller om man skal anse beløpet som et gjennomsnittsbeløp året sett under ett. Med sistnevnte løsning ville man kunne utbetale et høyere skattefritt beløp enn 1 375 kroner i én måned såfremt hyretillegg på årsbasis ikke overstiger 16 500 kroner (12x1 375). Departementet foreslår en presisering av lovteksten slik at det klart framgår at det skattefrie beløpet skal gjelde per inntektsår, men med forholdsmessig reduksjon dersom skattyter ikke har vært ansatt hele året.

Fritaket fra 2006 ble utformet ut fra en forutsetning om at hyretillegget ble betalt ut med like store beløp per måned. Departementet har imidlertid blitt gjort oppmerksom på at en del arbeidsgivere praktiserer avvikende ordninger. Et fast skattefritt beløp per måned kan da lede til en noe vilkårlig skattlegging av arbeidstakerne, alt etter hvilken turnus som anvendes og hvordan arbeidsgiveren har innrettet sine lønnsrutiner. Departementet legger til grunn at en slik forskjellsbehandling ikke var tilsiktet. Departementet har derfor i brev av 14. november 2006 til Skattedirektoratet bedt om at skattefritaket beregnes på årsbasis, eventuelt med forholdsmessig reduksjon for dem som ikke har vært ansatt om bord hele inntektsåret.

Etter departementets oppfatning er det hensiktsmessig å presisere lovteksten slik at det framgår klart at beløpsbegrensningen skal gjelde per inntektsår, og at arbeidstakere som bare har arbeidet på skip deler av året, skal få det skattefrie beløpet forholdsmessig avkortet. Dette foreslås gjort ved at fritaksbeløpet avkortes med antall dager i inntektsåret arbeidstakeren ikke har vært ansatt om bord.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 5-15 første ledd bokstav e nr. 1.

Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2006.

Forslaget vil ikke ha provenymessige konsekvenser utover de beregninger som ble gjort i tilknytning til revidert nasjonalbudsjett, se Ot.prp. nr. 77 (2005-2006) Om lov om endringer i skatte- og avgiftslovgivinga mv. punkt 7.3.4.

Departementet antar at forslaget heller ikke vil ha administrative konsekvenser av betydning.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag vedrørende endret beregningsmåte for skattefritt hyretillegg for sjøfolk, jf. forslaget til lov om endringer i skatteloven II.

5. JUSTERING AV INNBERETNINGSREGLENE FOR BARNEPASSKOSTNADER

5.1 Sammendrag

Det foreslås en mindre justering i ligningsloven § 6-6 bokstav e om innberetning av barnepasskostnader. Justeringen innebærer at denne bestemmelsen blir bedre tilpasset skattelovens regler om fradragsrett for barnepasskostnader.

Etter skatteloven § 14-2 annet ledd skal kostnader, når ikke annet er bestemt, tidfestes i det året da det oppstår en ubetinget forpliktelse for skattyteren til å dekke kostnaden, det vil si etter realisasjonsprinsippet.

Skatteloven § 6-48 gir rett til foreldrefradrag for kostnader til pass og stell av barn. For å oppnå foreldrefradraget må skattyter legitimere at kostnaden enten er betalt eller at det foreligger en forpliktelse til å betale.

For foreldrefradrag er det ikke bestemt noen særregel om tidfesting. Barnepasskostnader er således ikke nevnt i skatteloven § 14-3 tredje ledd om fradrag som følger kontantprinsippet. Slike kostnader er heller ikke særskilt unntatt fra realisasjonsprinsippet i medhold av noen annen bestemmelse i skatteloven kapittel 14. Følgelig er det hovedregelen om tidfesting etter realisasjonsprinsippet som gjelder. Dette innebærer at kostnadene til barnepass skal tidfestes i det året en ubetinget forpliktelse for skattyteren til å dekke kostnaden oppstår. Det skal altså gis fradrag for kostnader som er påløpt, uavhengig av om de er betalt. Barnepasskostnadene påløper etter hvert som motytelsen presteres, dvs. når pass av barnet finner sted.

Etter ligningsloven § 6-6 bokstav e skal imidlertid institusjoner som mottar betaling for pass og stell av barn, gi oppgave til ligningsmyndighetene over betaling mottatt fra foreldre og andre foresatte. Etter denne bestemmelsen er det altså det mottatte beløp som skal innberettes, og ikke den kostnaden som skattyter er pliktig til å betale. Konsekvensen av dette er at det for det enkelte år kan bli innberettet et annet beløp enn det som er fradragsberettiget i dette året.

Innrappinger av grunnlagsdata bør i minst mulig grad medføre behov for etterfølgende korrigeringer av beregningsgrunnlaget. Følgelig er det uheldig at reglene for innrapportering av barnepasskostnader ikke samsvarer med de materielle skattereglene med hensyn til tidfesting av slike kostnader.

Departementet foreslår derfor at innberetningsreglene for kostnader ved pass og stell av barn endres, slik at de kommer i overensstemmelse med det som følger av de materielle skattereglene om tidfesting av slike kostnader. Det vises til forslag om endring av ligningsloven § 6-6 bokstav e. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007. Forslaget antas ikke å ha provenymessige eller administrative kostnader av betydning. Det foreslås en egen overgangsbestemmelse for inntektsåret 2007 for å sikre korrekt fradrag ved overgangen fra kontantprinsippet til realisasjonsprinsippet.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag vedrørende justering av innberetningsreglene for barnepasskostnader, jf. forslaget til lov om endringer i ligningsloven § 6-6 bokstav e med tilhørende ikrafttredelsesbestemmelse og overgangsregel.

6. BESKATNING AV BONUS FRA SAMVIRKEFORETAK UTDELT I 2006

6.1 Sammendrag

Fra og med inntektsåret 2006 skal utbytte fra aksjeselskaper og likestilte selskaper beskattes etter skjermingsmetoden for aksjonærer. Som likestilt selskap regnes blant annet samvirkeforetak, jf. skatteloven § 10-1 første ledd, jf. § 2-2 første ledd bokstav d.

Etter skatteloven § 10-11 sjette ledd skal bonus som nevnt i § 10-50 ikke regnes som utbytte. Sistnevnte bestemmelse gir samvirkeforetakene fradragsrett for bonusutbetalinger som har grunnlag i samvirkeforetakets inntekt av omsetning med egne medlemmer. Et samvirkeforetak kan også dele ut bonus ut over samvirkeforetakets inntekt av omsetning med medlemmene. Slik bonus omfattes ikke av fradragsretten etter skatteloven § 10-50, og den omfattes etter departementets syn heller ikke av unntaket i skatteloven § 10-11 sjette ledd. Slike utdelinger skal således behandles som utbytte hos mottaker.

Før inntektsåret 2006 var utbytte reelt sett skattefritt som følge av godtgjørelsesmetoden. Beskatning av ikke-fradragsberettigede bonusutbetalinger fra samvirkeforetak var derfor lite aktuelt før skjermingsmetoden for aksjonærer ble innført, og det fantes heller ingen regler om innberetning av bonusutbetalinger fra samvirkeforetak. Ligningsloven ble derfor endret med virkning fra 1. januar 2006, slik at også samvirkeforetak har plikt til å levere kontrollopplysninger om andelseierne i foretaket. I den forbindelse sendte Skattedirektoratet ut et høringsnotat i mars d.å., med utkast til forskrift om levering av ligningsoppgaver fra samvirkeforetak til ligningsmyndighetene. I høringsrunden framgikk det at beskat-

ning av bonusutbetalinger fra samvirkeforetak vil medføre store praktiske problemer for samvirkeforetakene og deres medlemmer.

Bonus som utbetales i 2006, på bakgrunn av medlemmenes handel med foretaket i 2005, kan enten være forhåndsgarantert eller fastsatt etterskuddsvis. Mottatt bonus fra samvirkeforetak skal tidfestes etter realisasjonsprinsippet. Dette tilsier at forhåndsgarantert bonus tidfestes etter hvert som det enkelte medlem handler med samvirkeforetaket. Forhåndsgarantert bonus opptjent i løpet av inntektsåret 2005 skal således tidfestes i 2005, og kommer ikke til beskatning i 2006.

Ikke-forhåndsgaranterte bonusutbetalinger skal derimot tidfestes når foretaket beslutter å dele ut bonus. Ikke-forhåndsgarantert bonus som er utbetalt i 2006, skal dermed normalt tidfestes i 2006. I den grad slike bonusutbetalinger overstiger foretakets inntekt av omsetning med medlemmene, skal de i utgangspunktet beskattes etter skjermingsmetoden for aksjonærer.

Departementet antar imidlertid at etterskuddsvis fastsatte bonusutbetalinger sjelden overstiger samvirkeforetakenes fradragrett etter skatteloven § 10-50. Av bonusutbetalinger som skriver seg fra foretakets inntekt av omsetning med egne medlemmer i 2005, vil det således kun være et fåtall bonusutbetalinger som vil komme til beskatning etter skjermingsmetoden for aksjonærer i 2006.

Departementet har vurdert ulike løsninger for å redusere de praktiske problemene forbundet med innberetning og utbyttebeskatning av bonusutbetalinger som overstiger foretakenes inntekt av omsetning med egne medlemmer. Etter departementets syn taler mye for at forhåndsgarantert og ikke-forhåndsgarantert utbytte tidfestes samme år. Dette tilsier at det innføres en særregel som innebærer at forhåndsgarantert utbytte tidfestes året etter opptjeningsåret. Departementet tar sikte på å sende ut et høringsnotat tidlig neste år, med forslag til løsninger som kan bidra til å lette de administrative utfordringer beskatningen av bonusutbetalinger fra samvirkeforetak kan medføre. I den forbindelse vil det også bli foreslått nye tidfestingsregler for forhåndsgarantert bonus fra samvirkeforetak, slik at også forhåndsgarantert utbytte vil bli tidfestet i utbetalingsåret. Det vil bli foreslått at denne endringen får virkning for forhåndsgarantert bonus opptjent i 2006.

Departementet legger til grunn at med en slik endring av reglene for tidfesting av forhåndsgarantert utbytte, vil det være svært få bonusutbetalinger som vil være gjenstand for utbyttebeskatning i 2006. Sett hen til dette, og på bakgrunn av de praktiske problemer innberetning av slike bonuser vil by på, bør innberetning og skattlegging av bonus ut over foretakets inntekt av omsetning med medlemmene kunne unn-

lates for 2006. Departementet tar som nevnt sikte på å fremme forslag til endringer som vil bidra til å løse de praktiske problemene ved beskatning av bonusutbetalinger fra slik overskytende foretaksinntekt fra og med inntektsåret 2007.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen tar Regjeringens redegjørelse for beskatning av bonus fra samvirkeforetak ovenfor til orientering.

7. OPPRETNING AV LOVTEKST

7.1 Sammendrag

7.1.1 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b

Etter skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b er det skattefritak for tilskudd til livsopphold mv. under deltakelse i arbeidsmarkedstiltak og tilskudd i forbindelse med yrkesrettet attføring. Disse tilskuddene har vært gitt med hjemmel i sysselsettingsloven av 27. juni 1947 nr. 9 kapittel III, og skatteloven § 5-15 viser derfor til disse bestemmelsene i sysselsettingsloven. Sysselsettingsloven er imidlertid opphevet, og det er behov for å korrigere henvisningene fra skatteloven. Med virkning fra 1. juli 2005 er sysselsettingsloven erstattet av lov om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) av 10. desember 2004 nr. 76.

Tilskudd til livsopphold mv. under deltakelse i arbeidsmarkedstiltak gis nå i medhold av forskrift fastsatt med hjemmel i arbeidsmarkedsloven § 13. Henvisningen i skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b til kapittel III i sysselsettingsloven bør derfor erstattes med en henvisning til forskrift fastsatt med hjemmel i arbeidsmarkedsloven § 13.

Tilskudd i forbindelse med yrkesrettet attføring var tidligere regulert i sysselsettingsloven, men gis nå i henhold til folketrygdloven § 11-8 med tilhørende forskrift. Skattefritak for slikt tilskudd hører dermed hjemme i skatteloven § 5-43 første ledd bokstav d, og følger allerede av nr. 5 i denne bestemmelsen. At det er skattefrihet for slikt tilskudd, behøver dermed ikke framgå også av skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b.

Departementet foreslår i tråd med det ovenstående at skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b endres, slik at tilskudd i forbindelse med yrkesrettet attføring utgår fra denne bestemmelsen, og at ny lovhenvi-ning gis for tilskudd til livsopphold mv. under deltakelse i arbeidsmarkedstiltak. Det vises til utkast til endring i skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006. Endringen har ingen realitetsvirkning.

7.1.2 Skatteloven § 10-42 niende ledd annet punktum

Etter skatteloven § 10-42 tredje ledd bokstav b har personlige deltakere i deltakerlignede selskaper krav på fradrag for skjerming når det beregnes tillegg i alminnelig inntekt ved utdeling fra selskapet. Skjerming beregnes på grunnlag av den kapitalen deltakeren har investert i selskapet og fastsettes etter bestemmelsens femte ledd, jf. sjette ledd.

Det kan forekomme at årets beregnede skjerming er høy i forhold til årets utdeling fra selskapet, og at årets skjerming derfor ikke kan utnyttes fullt ut i det aktuelle året. Det følger av skatteloven § 10-42 niende ledd første punktum at utnyttet skjerming kan framføres til fradrag i senere års utdeling fra samme selskap. I niende ledd annet punktum presiseres det at det framførbare beløp ikke kan overstige årets skjerming. Presiseringen i niende ledd annet punktum er imidlertid unødvendig fordi det samme resultatet følger direkte av definisjonen av ubenyttet skjerming i første punktum. For å forenkle og klargjøre bestemmelsen bør presiseringen i annet punktum oppheves.

Det foreslås å oppheve § 10-42 niende ledd annet punktum. Noen realitetsendring vil dette ikke ha.

Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

7.1.3 Ikrafttredelse for unntak for formuesbeskatning av livrenter som er finansiert med erstatning for personskade

I Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) foreslo departementet at det innføres formuesbeskatning av individuelle livrenter med virkning for inntektsåret 2007. Det ble samtidig foreslått i en overgangsregel at livrenter som er finansiert med erstatning for personskade skal unntas fra formuesskattegrunnlaget, forutsatt at erstatningssummen er fastsatt med bindende virkning før 6. oktober 2006 og livrenten er ervervet innen 30. juni 2007. Disse forslagene er vedtatt av Stortinget. Overgangsregelen skal tre i kraft med virkning fra inntektsåret 2007, samtidig som det innføres formuesskatt på livrenter.

I forbindelse med oppheving av de særskilte regler for ekstrabeskatning ved gjenkjøp av livrenter, vil skattyter kunne kjøpe nye livrenter eller foreta innbetaling på eksisterende livrenter før årsskiftet for å unngå formuesbeskatning for 2006. For å forhindre slike tilpasninger foreslo departementet i Ot.prp. nr. 1 (2006-2007) at verdien av individuelle livrenter tegnet etter 5. oktober 2006 (fra og med dato for framleggelse av proposisjonen), samt eksisterende livrenteavtaler hvor det foretas nye innbetalinger etter dette tidspunkt, skal være formuesskattepliktig for poliseeieren allerede ved formuesbeskatningen for 2006. Dette retter seg mot individuelle livrenter som er omfattet av skattelovforskriften § 5-41. En regel

med dette innhold ble tatt inn i ikrafttredelsesbestemmelsen for endringer i skatteloven § 4-2, slik at lovendringen for disse tilfellene trer i kraft fra og med inntektsåret 2006.

I ordlyden i ikrafttredelsesbestemmelsen ble det ikke tatt forbehold for nye livrenter eller nye innbetalinger på eksisterende livrenter som er omfattet av unntaksregelen for livrenter som er finansiert med erstatning for personskade. Ut fra hensynene bak dette unntaket er det klart nok at disse livrentene ikke skal formuesbeskattes i 2006. Departementet foreslår derfor at ordlyden i ikrafttredelsesbestemmelsen rettes opp slik at det klart framgår at erstatningsfinansierte livrenter som er omfattet av overgangsregelen ikke skal inngå i skattepliktig formue i 2006, selv om livrenten er nyttegnet etter 6. oktober eller det er foretatt nye innbetalinger på eksisterende livrente etter dette tidspunkt.

Det vises til forslag til oppretting av ikrafttredelsesbestemmelse til endring i skatteloven § 4-2 annet ledd.

7.1.4 Skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav a

Departementet foreslo i St.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte-, avgifts-, og tollvedtak side 62 å endre forfallsdatoen for årsavgiften fra 15. til 20. mars. Endringen gjennomføres ved endringer i forskrift 4. juli 1986 om årsavgift for motorvogn § 2 første ledd siste punktum. I den nye skattebetalingsloven av 17. juni 2005 nr. 67 framkommer forfallsfristen 15. mars av § 10-40. Loven er ikke trådt i kraft, men departementet foreslår at ny skattebetalingslov § 10-40 endres i samsvar med forslaget i St.prp. nr. 1 (2006-2007) Skatte-, avgifts- og tollvedtak side 62. Det foreslås at endringen trer i kraft straks. Dette får bare virkning for innholdet i den nye skattebetalingsloven. Den framtidige ikrafttreden av denne loven bestemmes senere av Kongen.

Det vises til forslaget til endring i ny skattebetalingslov § 10-40.

7.1.5 Folketrygdloven § 23-3 fjerde ledd annet punktum

I forbindelse med skatteopplegget for 2007 ble den nedre grensen for trygdeavgiften økt fra 29 600 kroner til 39 600 kroner. Beløpsgrensen er regulert i folketrygdloven § 23-3 fjerde ledd første punktum, mens bestemmelsens annet punktum begrenser trygdeavgiften til maksimalt 25 prosent av den del av inntekten som overstiger beløpsgrensen. Ordlyden i bestemmelsens annet punktum ble ved en inkurie endret utover endringen i beløpsgrensen, ved at ordet "utgjøre" ble erstattet av ordet "overstige". Departementet foreslår derfor en justering av ordlyden, slik at ordet "utgjøre" tas inn igjen.

Det vises til forslag til endring av folketrygdloven § 23-3 fjerde ledd annet punktum.

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til oppretting av lovtekst jf. forslaget til lov om endringer i skatteloven I § 5-15 første ledd bokstav b og forslag til opphevelse av § 10-42 niende ledd annet punktum, forslag til lov om endringer lov 15. desember 2006 om endringer i skatteloven, forslag til lov om endring i den nye skattebetalingsloven samt forslag til lov om endring i folketrygdloven.

8. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står foran, og rår Odelstinget til å gjøre slike

vedtak til lover:

A.

vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-4 nr. 5 skal lyde:

Når konsernselskap krever fradrag i skatt etter skatteloven § 10-2, må giver- og mottakerselskap samtidig med innlevering av selvangivelsen, legge ved oppgave som viser at vilkårene i skatteloven § 10-4 er oppfylt. Oppgaven skal inneholde opplysninger om hvem som eier aksjene i datterselskapene, aksjonærenes bopel, antallet aksjer som eies av den enkelte aksjonær samt når aksjene ble ervervet. Er det i noen av selskapene gitt bestemmelser som begrenser aksjonærenes stemmerett, må det gis opplysninger om dette. *Det skal også gis opplysninger om tilordning av konsernbidrag mellom Norge og utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16-21 første ledd a-c, i giver- og mottakerselskapet.*

§ 6-6 bokstav e skal lyde:

- e. institusjoner som mottar betaling for pass og stell av barn gi oppgave til ligningsmyndighetene over *kostnader som er påløpt i året for foreldre og andre foresatte for pass og stell av barn.*

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007.

III

Overgangsbestemmelser

Ved ikrafttredelse av endringen i § 6-6 bokstav e gjelder følgende overgangsregel for inntektsåret 2007:

- (1) Det gis fradrag for kostnader som påløp i 2006 og som betales i 2007, forutsatt at kostnadene ikke ble innrapportert i 2006.
- (2) Det gis ikke fradrag for kostnader som påløper i 2007 og som er forskuddsbetalt og innrapportert i tidligere år.

B.

vedtak til lov

om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Avgiften må ikke *utgjøre* mer enn 25 pst av den del av inntekten som overstiger 39 600 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007.

C.

vedtak til lov

om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-15 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. *tilskudd* til livsopphold mv. under deltakelse i arbeidsmarkedstiltak *etter forskrift gitt med hjemmel i lov om arbeidsmarkedstjenester § 13,*

§ 8-15 tredje ledd skal lyde:

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap innenfor ordningen skal føre en konto for tilbakeholdt skattlagt inntekt. Dersom aksjeselskapet eller allmennaksjeselskapet ikke er nystiftet, skal inngående saldo på kontoen ved inntreden i ordningen settes lik aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets totale egenkapital med fradrag for innbetalt aksjekapital og overkurs, og korrigert for egenkapitalandelen av netto midlertidige forskjeller mellom regnskapsmessige og skattemessige verdier. *Inngående saldo på kontoen ved inntreden skal korrigeres med differanse mellom regnskapsmessig og skattemessig verdi for selskapets finansielle eiendeler som ville vært fritatt for beskatning ved realisasjon etter § 2-38, selskapets aksjer i selskaper som nevnt i § 8-11 første ledd d som ville vært fritatt for beskatning ved realisasjon etter § 2-38, selskapets andeler i deltakerlignede selskaper som ville vært fritatt for beskatning ved realisasjon etter § 2-38 og selskapets aksjer i selskaper som nevnt i § 8-11 første ledd g.* Skattepliktig inntekt legges til kontoen. Utdelinger som nevnt i femte ledd a nr. 1 til 3 og utlignet skatt trekkes fra kontoen. Konto for tilbakeholdt skattlagt inntekt skal reguleres med finansinntekter og -tap som er unntatt fra beskatning eller fradragsføring etter § 2-38, jf. annet ledd. Kontoen skal videre reguleres med *inntekter og tap på aksje som nevnt i § 8-11 første ledd d som er unntatt fra beskatning eller fradragsføring etter § 2-38, gevinst eller tap ved realisasjon av aksje som nevnt i § 8-11 første ledd g, og med differanse mellom utgangsverdi og beregnet skattemessig verdi ved realisasjon av andel som nevnt i § 2-38 annet ledd b.* Gevinst ved overføring av aksje til nærstående, og positiv differanse mellom utgangsverdi og beregnet skattemessig verdi ved overføring av andel i deltakerlignet selskap til nærstående, skal ikke medregnes ved regulering etter sjetten og sjuende punktum. Som nærstående regnes person eller selskap med direkte eller indirekte eierinteresse i det overdragende selskapet, samt slik persons foreldre, søsken, barn, barnebarn, ektefelle, samboer, ektefelles foreldre og samboers foreldre. Videre medregnes selskaper som selskaper og personer som nevnt i forrige punktum har direkte eller indirekte eierinteresse i. Ved beregning av gevinst eller tap etter sjuende punktum *første og annet alternativ* skal utgangsverdien reduseres med aksjens andel av netto konsernbidrag bestående av ubeskattet inntekt, som underliggende selskap har mottatt for de to siste regnskapsårene. *Departementet kan gi nærmere regler om beregning av skattemessig verdi for andel i deltakerlignet selskap som nevnt i sjuende punktum. De beregnede skattemessige verdiene for driftsmidler som er lagt til grunn ved beregning av skattemessig verdi for andel i deltakerlignet selskap etter sjuende punktum skal videreføres som avskriv-*

ningsgrunnlag i det deltakerlignede selskapet, jf. § 14-42.

§ 8-17 annet ledd annet punktum skal lyde:

Utgangsverdien ved dette inntektsoppgjøret fastsettes til summen av kostpris for selskapets finansielle eiendeler og aksjer i selskaper som nevnt i § 8-11 første ledd d som ville vært fritatt fra beskatning ved realisasjon etter § 2-38, jf. § 8-15 annet ledd, kostpris av selskapets aksjer som nevnt i § 8-11 første ledd g, beregnet skattemessig verdi for selskapets andeler i deltakerlignede selskaper som ville vært fritatt fra beskatning ved realisasjon etter § 2-38 og markedsverdien av selskapets øvrige eiendeler, fratrukket gjeld.

§ 8-17 annet ledd nye sjetten og sjuende punktum skal lyde:

Departementet kan gi nærmere regler om beregning av skattemessig verdi for andel i deltakerlignet selskap som nevnt i annet punktum. De beregnede skattemessige verdiene for driftsmidler som er lagt til grunn ved beregning av skattemessig verdi for andel i deltakerlignet selskap etter annet punktum, skal videreføres som avskrivningsgrunnlag i det deltakerlignede selskapet, jf. § 14-42.

§ 10-42 niende ledd annet punktum oppheves. Nåværende tredje punktum blir annet punktum.

II

§ 5-15 første ledd bokstav e nr. 1 første strekpunkt skal lyde:

1. inntekt om bord på skip i form av
 - tariffmessig hyretillegg for egen kost opptil 1 6 500 kroner per år. For arbeidstakere som bare har vært ansatt i deler av inntektsåret, reduseres det skattefrie beløpet forholdsmessig basert på antall dager vedkommende ikke har vært ansatt om bord.

III

§ 16-20 skal lyde:

§ 16-20. Skattefradrag for skatt betalt i fremmed stat

(1) Skattyter som nevnt i §§ 2-1 og 2-2 som her i riket må svare skatt av

- a. inntekt med kilde i fremmed stat, eller
- b. formue i fremmed stat,

kan kreve fradrag i norsk skatt for endelig fastsatt inntektsskatt eller formuesskatt eller tilsvarende skatt som godtgjøres å være ilagt skattyteren og betalt i vedkommende fremmede stat hvor inntekten har kilde eller formuen er. *I norsk skatt ilagt virksomhet*

som er skattepliktig etter petroleumsskatteloven §§ 3 og 5, kan det bare kreves fradrag for skatt ilagt og betalt i fremmed stat av inntekt som er skattepliktig i Norge etter de nevnte bestemmelsene. Skattyter som etter skatteavtale skal anses som skattemessig bosatt eller hjemmehørende i fremmed stat, kan ikke kreve fradrag i norsk skatt etter bestemmelsene i denne paragraf.

(2) Skattyter som nevnt i første ledd som må svare skatt av inntekt eller formue for deltakelse i selskap som nevnt i §§ 10-40 til 10-47 og 10-60 til 10-68, kan kreve fradrag i norsk skatt for en forholdsmessig del av den skatten som selskapet har betalt. For så vidt gjelder skatt som selskapet har betalt til andre stater enn den staten selskapet er hjemmehørende i, gis det ikke fradrag for et større beløp enn det Norge ville vært forpliktet til å gi fradrag for ved direkte anvendelse av skatteavtale mellom Norge og vedkommende tredjestat.

(3) Skattyter som nevnt i annet ledd kan kreve fradrag i norsk inntektsskatt for kildeskatt av utbytte fra selskapet som godtgjøres å være ilagt skattyteren og betalt i vedkommende fremmede stat hvor selskapet er hjemmehørende.

§ 16-21 første ledd skal lyde:

(1) Fradrag i norsk inntektsskatt etter § 16-20 kan ikke overstige den delen av norsk skatt på samlet skattepliktig inntekt, beregnet før fradraget, som forholdsmessig faller på hver av de følgende kategorier av utenlandsinntekt:

- a. inntekt ved virksomhet i lavskattland, jf. § 10-63, og inntekt skattlagt etter reglene i §§ 10-60 til 10-68,
- b. inntekt ved utvinning av petroleum i utlandet,
- c. annen utenlandsinntekt.

Fradraget er også begrenset til den inntektsskatten som skattyteren har betalt i kildestaten innenfor hver av inntektskategoriene nevnt i første punktum a-c. Utenlandsk inntektsskatt kan bare komme til fradrag i norsk inntektsskatt.

§ 16-22 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 16-22. Frem- og tilbakeføring av skattefradraget

(1) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan fremføres til fradrag i skatt i de inntil fem påfølgende årene innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a-c. Skatt betalt i utlandet i et tidligere år fradras i sin helhet før det gis fradrag for skatt betalt i utlandet i et senere år. Samlet fradrag for det enkelte år, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a-c, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året.

Ny § 16-23 skal lyde:

§ 16-23. Bestemmelser om kilde

(1) Inntekt av arbeid om bord på norske skip i utenriks fart anses ikke å ha kilde i fremmed stat.

(2) Inntekt vunnet ved og formue som knytter seg til virksomhet som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd i område som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd a, b og d, anses ikke som inntekt med kilde i eller formue i fremmed stat. Inntekt vunnet ved og formue som knytter seg til virksomhet som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd i område som nevnt i petroleumsskatteloven § 1 første ledd c, anses som inntekt med kilde i eller formue i fremmed stat.

Nåværende §§ 16-23 til 16-28 blir ny §§ 16-24 til 16-29

§ 16-24 skal lyde:

§ 16-24. Fradrag etter andre regler

Ved fradrag i skatten etter §§ 16-20 til 16-29 gis det ikke fradrag for den utenlandske skatten etter andre regler.

§ 16-25 skal lyde:

§ 16-25. Frist for fremsetting av krav om skattefradrag

Krav om fradrag etter §§ 16-20 til 16-29 må fremsettes før utløpet av selvangivelsesfristen for det året inntekten fra utlandet er skattepliktig her i riket, eller om kravet ikke kan godtgjøres før, senest seks måneder etter at endelig skatt er fastsatt i utlandet. Kravet kan ikke under noen omstendighet fremsettes senere enn ti år etter utløpet av det året inntekten fra utlandet er skattepliktig her i riket.

§ 16-27 skal lyde:

§ 16-27. Skattefradrag i henhold til overenskomst med fremmed stat

Bestemmelsene i §§ 16-20 til 16-26 gis anvendelse så langt de passer, når det ved overenskomst med fremmed stat er bestemt at begge stater kan skattlegge inntekt eller formue som oppebæres av en person bosatt eller et selskap hjemmehørende i Norge. Det gis ikke fradrag for et større beløp enn det Norge i henhold til overenskomsten er forpliktet til å gi fradrag for.

§ 16-29 skal lyde:

§ 16-29. Forskrift

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av §§ 16-20 til 16-28.

IV

§ 16-22 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Utenlandsk skatt som ikke kommer til fradrag ved dette årets skatteoppgjør, kan tilbakeføres til fradrag i skatt i foregående år innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a-c. Samlet fradrag for foregående år, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a-c, kan ikke overstige det maksimale kreditfradraget for dette året. Tilbakeføring etter dette ledd er, innenfor hver av inntektskategoriene i § 16-21 første ledd a-c, betinget av at skattyter kan sannsynliggjøre at vedkommende i løpet av de fem påfølgende årene ikke vil bli skattepliktig her i riket for slik inntekt med kilde i utlandet.

V

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2006.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2007.

Endringen under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

D.

vedtak til lov

om endring i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 10-40 første ledd skal lyde:

(1) Innenlands særavgifter forfaller til betaling samtidig med at avgiftsplikten oppstår. Dette gjelder likevel ikke:

- a) årsavgift for kjøretøyer som 1. januar er registrert i motorvognregistret, som forfaller til betaling 20. mars
- b) vektårsavgiften for kjøretøyer som er registrert i motorvognregistret, som forfaller til betaling i to like store terminer henholdsvis 20. februar og 20. august
- c) engangsavgiften for registrerte virksomheter, som forfaller til betaling den 18. i måneden etter at avgiftsplikten oppstod.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

E.

vedtak til lov

om endring i lov 15. desember 2006 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 15. desember 2006 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

XI (ikrafttredelsesbestemmelsen) sjuende ledd skal lyde:

Endringene under VI skal likevel tre i kraft straks med virkning for inntektsåret 2006, for så vidt gjelder anvendelse av endring av skatteloven § 4-2 annet ledd på ny avtale om individuell livrenteforsikring som inngås etter 5. oktober 2006 og for eksisterende livrenteavtaler der det foretas innbetaling etter dette tidspunkt. *Det gjelder likevel ikke livrenteforsikring som er omfattet av første ledd bokstav b i overgangsregel til skatteloven § 4-2 annet ledd.*

II

Endringene under I trer i kraft straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 27. mars 2007

Reidar Sandal

leder

Marianne Aasen Agdestein

ordfører